

Ekološki dug svih nas prema planeti zemlji

Dan ekološkog duga za 2017. godinu je bio 02. avgust. Ove godine je, šest dana ranije nego prošle, čovečanstvo potrošilo prirodne resurse koje Zemlja može da obnovi u jednoj godini. To je najranije od kada se rade merenja. Otkako je svet prvi put ušao u ekološki dug početkom 70-ih Dan ekološkog duga pada sve ranije, što znači da se Zemljini resursi troše sve brže. Čovečanstvo trenutno koristi resurse 1,7 puta više nego što ekosistemi mogu da se regenerišu. Emisija ugljen-dioksida najbrži je rastući faktor prekomerne potrošnje i čini čak 60 odsto ukupnog ekološkog otiska čoveka, odnosno njegovih potreba za svim prirodnim resursima. Najveći potrošači su SAD i Kina. Srbija troši 80 odsto više od raspoloživih resursa. Kada bi se bar za polovinu smanjila količina hrane koja se baca, datum dana ekološkog duga smanjio bi se za 11 dana, a smanjenje emisija ugljen-dioksida za 50 odsto, pomerilo bi taj datum za čak 89 dana.

Znamo da najveći deo zagađenja koja se svakodnevno dešavaju u svetu (prekomerne seče šuma, velike emisije ugljen dioksida, koje dovode do poplava, suša, klimatskih promena...) zavisi od velikih kompanija, biznis sektora, i politike i zakona koje države primenjuju i sprovode. Ti zakoni i politike su do sada bili u službi neodgovornih političara i kapitalizma, biznisa i stvaranja profita, a ne u službi čoveka, životinja, flore i faune, održive prirode i zdravije planete zemlje. Postavlja se pitanje šta onda mi obični ljudi, koji se mnogo ne pitamo možemo da uradimo da ne dolazi do ekološkog duga i do uništavanja biodiverziteta i planete? Za početak, možemo se zabrinuti, i ne smemo ekološke probleme uzimati olako kao nesto što nas ne zanima i što nije važno. Možemo čitati, edukovati se, učiti na temu zaštite životne sredine. Možemo još mnogo toga, iako to nije lak posao koji može da se završi za par dana, već je aktivnost kojoj treba da se posvetimo, ali sa druge strane, šta može biti važnije od budućnosti planete i nas samih i budućih pokoljenja? Možemo nesavesne i ekološki nepismene političare da kažnjavamo tako što ćemo glasati za drugu opciju kada budu izbori. Možemo da od političara jasno tražimo da u svojoj izbornoj kampanji ekološke ciljeve postave jasno i visoko. Možemo glasati za ekološke partije i na taj način pitanje zagađenja staviti u centar pažnje parlamenta i vlade. Možemo organizovati ekološke proteste, peticije, tražiti referendume u vezi određenih zakonskih rešenja koja su loša i stavljaju interes biznisa pre interesa građana. Možemo tražiti povećavanje ekoloških taksi i standarda, i protestovati kada se otvaraju fabrike koje pripadaju takozvanoj prljavoj industriji. Možemo ekološki nesavesne kompanije kažnjavati tako što nećemo kupovati njihove proizvode, i možemo tražiti da svaki proizvod koji kupimo bude napravljen po standardima koji štite planetu i prirodne resurse. Možemo da recikliramo iako to niko od nas ne traži, možemo da ne bacamo hranu, kupujemo second hand garderobu, vozimo bicikle umesto automobila. Možemo se učlaniti u ekološka udruženja ili ih sami formirati i na taj način multiplicirati svoj glas i svoje aktivnosti učiniti vidljivijim, pošto je činjenica da kada svi radimo pojedinačno a ne udruženo trošimo mnogo više energije a rezultati su manji i manje vidljivi. Možemo pratiti i plaćati samo medije koji se ozbiljno bave i pitanjem ekologije, a ne samo politikom i estradom.

I na kraju, ako zaista želimo da u budućnosti imamo čist vazduh, čistu vodu, hranu koja je kvalitetna koja će nam omogućiti da vodimo zdrav život, moramo da promenimo svoje navike, moramo da se ophodimo prema tim prirodnim resursima sa tom mišlju da su oni zaista ograničeni...

PROTECTA team